

Dosarul nr. 2ra-1551/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Ojoga)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Mihăilă, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alina Druță, reprezentată de avocatul Andrei Tatar,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alina Druța împotriva Întreprinderii Mixte „Com Minerva” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea contravalorii bunului, penalității, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curtii de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Alina Druța, reprezentată de avocatul Andrei Tatar și a fost menținută hotărârea din 11 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă:

La 09 aprilie 2019, Alina Druța, reprezentată de avocatul Andrei Tatar a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Com Minerva” SRL, solicitând încasarea contravalorii bunului, în mărime de 22411,32 de lei, a penalității calculate până la momentul emiterii hotărârii judecătorești, a prejudiciului moral, în mărime de 1 000000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 28 mai 2015 între Alina Druța și întreprinderea ÎM „Com Minerva” SRL a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, obiectul căruia este produsul - cuptor de modelul GL 66MNTBK Nero nr. serie 116.0278875, iar valoarea produsului fiind suma de 22411,32 de lei.

A menționat că, potrivit certificatului de garanție din 28 mai 2015 eliberat de pârât durata medie de utilizare: 7 ani. În sensul Legii privind protecția consumatorilor aceasta este durata de funcționare (perioadă de timp, stabilită de către producător (agentul economic care fabrică un produs) în documentele normative pentru produsele de folosință îndelungată, în cadrul căreia produsele, altele decât cele pentru care a fost stabilit termen de valabilitate, trebuie să-și mențină caracteristicile funcționale, cu condiția respectării regulilor de transport, manipulare, depozitare, păstrare, exploatare și consum).

A susținut că, în interiorul duratei de funcționare, a constatat viciile ascunse și starea necorespunzătoare a bunului dat, acesta fiind ruginit.

A menționat că, a trimis reclamația pe adresa magazinului, indicată în bonul fiscal respectiv, însă magazinul în care vânzătorul își desfășura activitatea și nemijlocit a vândut bunul reclamantei, deja nu există, fapt confirmat prin respingerea corespondenței de alt agent economic. Atunci, s-a adresat filialei producătorului din România, Franke România SRL, prin intermediul service-centrului, care a pus ștampila umedă respectivă și a recepționat reclamațiile lor pentru a le transmite producătorului, solicitând înlocuirea bunului. În rezultat, nu a parvenit nici un răspuns din partea lor, solicitarea de înlocuire a bunului fiind repetată.

A mai relatat că, pentru a întreprinde absolut toate măsurile de soluționare amiabilă și pentru a lua legătură cu pârâtul, a solicitat eliberarea extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice pentru a afla sediul, iar ulterior a trimis în adresa indicată în extras mun. Chișinău, str. Drumul Viilor nr.8, reclamația cu anexarea următoarelor acte: copia bonului de casă în suma de 22411,32 de lei, copia certificatului de garanție, declarația de rezoluțiune, care a fost întocmită în corespundere cu prevederile art.737 din Cod civil și mandatul nr.1273054, solicitând efectuarea expertizei tehnice de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea, însă scrisoarea ne fiind nereclamată a fost remisă înapoi.

În vederea argumentării prejudiciului moral cauzat reclamanta a menționat că, a suportat un stres enorm, dându-și seama că, nu doar ea se hrănea cu mâncarea pregătită în cuptorul ruginit; s-a simțit extrem de frustrată și disperată din cauza defectului depistat, gândurile despre faptul că, în timpul pregătirii bucatelor toate substanțele dăunătoare se elimină în aer, se îmbiba în textil, pereți, provocând atacuri de tuse istovitoare; pe lângă prejudiciul moral cauzat, acest fapt cu precizie a afectat organismul reclamantei, ceea ce cu siguranță se va demonstra în viitor.

A mai menționat că, penalitatea a început să curgă de la 14 februarie 2019 (data când a fost nereclamată scrisoarea respectivă) și până la momentul depunerii acțiunii constituie suma de 20170,18 de lei, suma a fost calculată pentru două perioade de timp: 15 februarie 2019 – 23 februarie 2019 (se aplică penalitatea în mărimea de 5%); 24 februarie 2019 – 09 aprilie 2019 (se aplică penalitatea în mărimea de 1% potrivit noilor prevederi legale).

A solicitat reclamanta încasarea din contul pârâtului contravaloarea produsului care constituie 22411,32 de lei, penalității calculate până la momentul emiterii hotărârii judecătorești, cheltuielile pentru asistentă juridică în suma de 7400 de lei și alte cheltuieli de judecată precum comandarea extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, în suma de 110 de lei; trimiterile poștale, în suma de 22,30 de lei.

Prin hotărârea din 11 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Alina Druță a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. A fost încasat de la Alina Druță în beneficiul ÎM „Com Minerva” SRL suma de 3500 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică. A fost încasat de la Alina Druță în contul bugetului de stat a cheltuielilor suportate de instanța de judecată în legătură cu soluționarea cauzei în mărime de 29 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 01 septembrie 2020, Alina Druță, reprezentată de avocatul Andrei Tatar a declarat apel împotriva hotărârii din 11 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat admiterea apelului declarat, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie admisă integral.

Prin decizia din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Alina Druța, reprezentată de avocatul Andrei Tatar, și a fost menținută hotărârea din 11 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În susținerea soluției sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art.6 lit. a), b), c), art.9 lit. i), art.17 alin.(5)-(6) Legii Nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, și a constatat că, prima instanța corect a stabilit că, potrivit bonului de plată nr.12029173 din 28 mai 2015, Druța Alina a procurat de la ÎM „Com Minerva” SRL mai multe bunuri, la caz, se reține bunul – cuptor GL 66 M, în valoare de 7 152,82 lei (f.d.11).

Potrivit certificatului de garanție nr.0008064 din 28 mai 2015, eliberat pentru bunul vândut – cuptor, de model GL 66MNTBR Nero, nr. serie 116.0278875, data vânzării bunului este 28 mai 2015, iar termenul de garanție al cuptorului este de 36 luni, durata medie de utilizare fiind 7 ani (f.d.11).

La caz, instanța de apel a reținut că, în certificatul de garanție sunt indicate următoarele prevederi pentru care intimatul este responsabil și anume: 1) Termenul de garanție este de 36 luni, adică din luna mai 2015 până în luna mai 2018; 2) Perioada de garanție acordată de fabricant pentru aparatele menționate factură/chitanță/bonul fiscal de cumpărare decurge de la data cumpărării; 3) Garanția se pierde la îndeplinirea oricăreia din condițiile de mai jos: Schimbarea stării originale a produsului; păstrarea în condiții improprii; expunerea la acțiunea substanțelor chimice, corozive, expunerea la intemperii ce pot deteriora produsului; pătrunderea lichidelor, insectelor, rozătoarelor în interiorul produsului; depuneri de calcar, etc.

La fel, instanța de apel a menționat că, pe parcursul exploatării cuptorului, reclamanta nu a înaintat careva obiecții în adresa comerciantului în perioada garanției de 3 (trei) ani.

În speță, instanța de apel a notat că, apelanta-reclamantă Druța Alina, având obiecții referitor la bunul procurat, a expediat la adresa magazinului de la care a procurat bunul, indicată în bonul de plată (mun.Chișinău, str. A. Pușkin 50), o reclamație, începând cu data de 30 ianuarie 2019, dar care a fost returnată cu mențiunea factorului poștal nereclamat (f.d.9). Ulterior, la 04 martie 2019 reclamantul a expediat o reclamație către pârât, indicând deja adresa juridică a acestuia, conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice (mun.Chișinău, str.Drumul Viilor 8), dar care, la fel, a fost returnată ca nereclamată (f.d.10, 13, 14).

Conform prevederilor art.10 alin.(5) al Legii privind protecția consumatorilor, consumatorul, după expirarea termenului de garanție, poate pretinde vânzătorului, prestatorului remedierea sau înlocuirea gratuită ori restituirea contravalorii produsului, serviciului care nu pot fi folosite potrivit scopului pentru care au fost vândute, ca urmare a unor vicii ascunse apărute pe durata de funcționare a acestora.

Potrivit prevederilor art.12 alin.(5) al aceleiași legi, vânzătorul, producătorul sânt obligați să asigure posibilitatea utilizării produselor de folosință îndelungată pe toată durata de funcționare, stabilită în documentul normativ. În acest scop, ei au obligația să asigure reparația și deservirea tehnică a lor, precum și să asigure piese de schimb și componente în volumul și sortimentul necesar, pe toată durata de funcționare, iar în cazul în care durata de funcționare nu este prevăzută - în decurs de

10 ani de la data vânzării. Dacă data vânzării nu poate fi determinată, durata de funcționare se calculează de la data fabricării.

Astfel, instanța de apel a reținut că, deși a expirat perioada garanției de 3 (trei) ani a produsului procurat, s-a încercat remedierea situației create. Astfel, potrivit conversației prezentate la dosar, care a avut loc între reclamanta-apelantă Druța Alina și Lucian Dima (director de vânzări în cadrul SRL „Franke Romania”), se constată că, la 16 octombrie 2018 apelantei Druța Alina i s-au prezentat 4 variante de cuptor, cu design apropiat de cel pe care l-a invocat că și-l dorește, din catalogul Franke (România), menționând suplimentar că, la prețurile din catalog ale acestor bunuri, se acordă și un discount de 20%, așa cum a solicitat reclamanta-apelantă (f.d.52). Prin urmare instanța de apel a reținut că, la 18 octombrie 2018, Druța Alina a răspuns că, își dorește cuptorul de model CR 982 M BK M DCT TFT, la prețul din Italia (f.d.54). La 07 noiembrie 2018, reclamanta a expediat un mesaj, în care înștiințează despre intenția de a apela la un avocat pentru a soluționa situația creată în instanța de judecată, ca urmare a neajungerii la o înțelegere privind cuptorul Franke. (f.d.55) Potrivit mesajului trimis către reclamanta-apelantă la data de 08 noiembrie 2018 rezultă că, s-a discutat la telefon între timp și că, în plus, față de oferta anterioară, i se propune reclamantei cuptorul de model SG 62 M GF (547 euro), la schimb, pentru cuptorul de model GL 66M NT BK, pe care reclamanta nu a acceptat să fie adus la conformitate și pentru care a indicat că a plătit 400 de euro. Totodată, s-a menționat că nu poate fi oferit reclamantei cuptorul de model CR 982 M BK M DCT TFT la prețul din oferta indicată de acesta de 713 de euro (f.d.57), iar din mesajul expediat în adresa reclamantei la data de 16 noiembrie 2018, rezultă că, este exprimat acordul de a-i restitui contravaloarea cuptorului indicată de ea, în mărime de 400 de euro. (f.d.58)

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, apelantei Druța Alina i s-au prezentat mai multe alternative de a remedia situația invocată, dar aceasta nu le-a acceptat, ceea ce demonstrează netemeinicia pretenției invocate de apelanta-reclamantă, precum că i s-a fi refuzat, în mod tacit, satisfacerea cerințelor înaintate, fapt care contravine prevederilor art.18 al Legii privind protecția consumatorilor, potrivit căroră, în cazul în care consumatorul nu este de acord cu rezultatele examinării reclamației sau în cazul refuzului de a satisface reclamația, consumatorul are dreptul să se adreseze organelor abilitate cu funcții de protecție a consumatorilor sau, conform procedurii civile, în instanța de judecată, anexând la petiție copia de pe răspunsul vânzătorului sau, în cazul refuzului tacit, documentele care confirmă depunerea reclamației în adresa vânzătorului.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a constatat că, reclamanta nu a justificat pretenția privind încasarea din contul pârâtului a sumei de 7152,82 de lei, care constituie contravaloarea bunului. Astfel, se constată că, nu a fost prezentat nici un raport de expertiză, care ar demonstra care este cauza defecțiunii bunului procurat, invocată de reclamant, cărei situații sau acțiuni/inacțiuni se datorează, defectul etc..

În această ordine de idei, instanța de apel raportând normele citate la materialele cauzei a conchis că, prima instanță corect a ajuns la concluzia respingerii acțiunii depuse de Alina Druța cu privire la încasarea din contul pârâtului a contravalorii bunului în mărime de 7152,82 lei, iar pe cale de consecință, întemeiat au fost respinse și cerințele subsecvente privind încasarea penalității în mărime de 29040,45 de lei, a prejudiciului moral cauzat, în mărime de 1000000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

La fel, instanța de apel aplicând prevederile art.94 alin.(1), art.96 alin.(1) -(1¹) din Codul de procedură civilă, a conchis că din înscrisurile probatorii anexate la materialele cauzei, (f.d.41, 51), se confirmă faptul că, în cadrul examinării prezentei cauze civile, societatea - pârâta a fost asistată de avocat pentru serviciile căruia a achitat suma de 3500 de lei, iar dat fiind faptul că, acțiunea reclamantei sa dovedit a fi neîntemeiată, prima instanță în mod întemeiat a încasat de la reclamantă în beneficiul pârâtei cheltuielile legate cu asistența juridică în sumă de 3500 lei.

La 26 august 2021, Alina Druța, reprezentată de avocatul Andrei Tatar, a declarat recurs împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar aceste încălcări ale instanței de apel au dus la soluționarea greșită a litigiului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a emis deciziei la 10 iunie 2021, și a expediat participanților la proces copia deciziei prin intermediul poștei electronice la 26 iulie 2021, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică. (f.d.82)

Astfel, având în vedere faptul că, recursul declarat împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 30 iulie 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 16 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimatului copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 25 octombrie 2021, ÎM „Com Minerva” SRL, reprezentată de avocatul Alexandru Canja, a depus referință, prin care au solicitat de a considerat recursul declarat ca fiind inadmisibil.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că, aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Alina Druță, reprezentată de avocatul Andrei Tatar, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alina Druță, reprezentată de avocatul Andrei Tatar, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Alina Druță, reprezentată de avocatul Andrei Tatar, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru